

OBSERVACIONES SOBRE EL EUFEMISMO ADMINISTRATIVO

Raluca ALEXE

REZUMAT

Lucrarea de față analizează tendința, interesantă, dar controversată, în același timp, a textelor administrative de utilizare frecventă a eufemismelor. Create cu scopul de a sprijini caracterul formal specific acestor tipuri de texte, eufemismele administrative au atras atenția lingviștilor în ultimii zeci de ani. Am încercat, în acest sens, să trecem în revistă principalele puncte de vedere pe care le-a înregistrat acest subiect în Spania, aducând în sprijinul afirmațiilor și numeroase exemple.

Cuvinte cheie: limbaj administrativ, caracter formal, eufemisme

REVISTE TEOLOGICE: ASPECTE LEXICALE

Gabriela BIRIȘ

REZUMAT

În acest articol propunem o analiză a câtorva reviste de teologie ortodoxă, din perspectiva prezenței neologismelor (împrumuturi și creații interne), precum și a transferului terminologic dinspre alte domenii. Corpusul este constituit din două reviste: *Studii teologice* și *Tabor*, publicate la București și Cluj-Napoca. Cercetarea a evidențiat tendințe divergente: opțiunea de a păstra terminologia de origine latină și neogreacă și încercarea de a găsi echivalente românești pentru neologismele recent împrumutate, pe de o parte, dar și introducerea unor neologisme cu forma din limba de origine, neadaptate la sistemul limbii române, pe de altă parte.

Cuvinte cheie: texte teologice, lexicologie, neologism

DOI TERMENI GENERICI DIN CÂMPUL LEXICO-SEMANTIC AL PĂDURII: CODRU ȘI CRÂNG

Ana-Maria BOTNARU
Universitatea „Spiru Haret”, București

REZUMAT

Acest articol prezintă monografia lingvistică și extralingvistică a doi termeni foarte importanți (CODRU și CRÂNG) care aparțin câmpului lexico-semantic al pădurii. Treceam în revistă pletora de sensuri înregistrate în diverse lucrări lexicografice și atlase lingvistice; specificăm de asemenea aria de răspândire a celor doi termeni, etimologia și evoluția sensului / sensurilor, ca și extensiunile în toponimie, antroponimie, frazeologie și paremiologie. Deloc în ultimul rând, urmărim prezența celor doi termeni în poezia eminesciană.

Cuvinte cheie: câmpul lexico-semantic al pădurii, codru, crâng

PETITE HISTOIRE DE LA LANGUE FRANÇAISE

Janyne CAPDEVILLE
Université de Pau et des Pays de l'Adour, France

REZUMAT

Acest articol face o scurtă incursiune în evoluția limbii franceze, cu un accent special pe contribuția straturilor succesive, care a dus la formarea acestei limbi - substratul galic, latina populară, superstratul germanic (franc). Autoarea discută, de asemenea, împărțirea în perioade a istoriei limbii franceze - de la franceza veche la epoca modernă.

Cuvinte cheie: franceza veche / mijlocie / clasică / modernă, latina populară, dialecte franceze

ÉLÉMENTS DÉICTIQUES ET L'EXPRESSION DE L'ESPACE (DANS LE DISCOURS INDIRECT)

Adriana COSTĂCHESCU

REZUMAT

Caracterul deictic al relației spațiale rezultă din ancorare deictică a punctului de reper, numit „Sit”, în relație cu care este identificată poziția entității localizate. În stilul direct, datele implicite ale discursului, furnizează în mod natural un cadru spațial deictic, chiar în absența altor elemente lingvistice specifice. În stilul indirect, însă, pentru exprimarea unei predicatii spațiale deictice este necesară ocurența a cel puțin unui ambreior, de tipul pronume personale (pentru primele două persoane, singular și plural), pronume și adjective demonstrative, adverbiale de tipul *ici* («aici») vs. *lă-bas* («acolo»), etc.

Autorul a constatat că geometria cognitivă inclusă în relațiile spațiale (relații topologice sau relații proiective) se regăsesc în predicatiile deictice care nu prezintă, din acest punct de vedere, nimic specific. Deci așa numitul „punct de vedere” ce exprimă tipul de ancorare spațială (deictic, relativ sau absolut) nu influențează geometria relațiilor spațiale.

Cuvinte cheie: predicatie spațială, relații (spațiale) topologice, relații (spațiale) proiective

ADJECTIVELE LATINEȘTI ÎN *-BUNDUS*

Dana DINU

REZUMAT

Trăsăturile fonetice, morfologice, semantice și stilistice caracteristice derivatelor în *-bundus* au fost discutate în diverse studii. Cea mai recentă cercetare asupra literaturii latine în întregul ei arată că, în ciuda abundenței de forme în *-bundus* (totalizând 150), frecvența lor este redusă (numai 11 dintre ele apar în mod curent în scrierile diverșilor autori). În limbile romanice, numărul derivărilor care au supraviețuit este neglijabil. În română, trei cuvinte sunt presupuse a fi păstrat etimologia formațiilor în *-bundus*. Derivatele în *-bundus* aparțin clasei lexicogramaticale a adjectivelor. Cu puține excepții ele se formează pe teme verbale. În general, aceste teme exprimă anumite atitudini și comportamente cărora aceste derivări le adaugă conotații negative sau depreciative. Aspectul lor fonetic, lungimea, semantismul complex și competiția cu participiul prezent au condus la dispariția lor aproape completă din limbile romanice.

Cuvinte cheie: adjective, latină, derivare

LES EXPRESSIONS FIGÉES AU SERVICE DE LA COMMUNICATION POLITIQUE

Isabel GONZÁLEZ REY
Université de Saint-Jacques-de-Compostelle, Espagne

REZUMAT

Expresiile fixe îndeplinesc o funcție esențială în producerea discursului politic. În această lucrare, vom oferi mai întâi o vedere generală asupra diferitelor elemente care iau parte la elaborarea acestuia și apoi vom analiza unele tipuri de modele frazeologice, cele mai productive în crearea expresiilor fixe în domeniul politic.

Cuvinte cheie: frazeologie, expresii fixe, discurs politic

PROSA SCIENTIFICA E STILE NEL SAGGIATORE DI GALILEO GALILEI

Denisa IONESCU
Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca

REZUMAT

Galileo Galilei este una dintre personalitățile care au marcat evoluția umanității din punct de vedere științific. Cu toate acestea, sunt foarte puțini cei care dau atenție și creației sale literare, precum și faptului că el este cel care a introdus limbajul științific în literatură. A fost cel dintâi care a fost interesat de propagarea culturii și, în special, a științei, care până atunci fuseseră accesibile doar elitelor.

Cuvinte cheie: proză științifică, argument, demonstrație

GRAMATICI ALE LIMBII ROMÂNE DIN PERIOADA 1840-1877

Mihaela MARCU

REZUMAT

Lucrarea de față își propune să illustreze eforturile oamenilor de cultură ai epocii de a redacta lucrări normative ale limbii române scrise în limba română în perioada 1840-1877. Scopul general este acela de a obține toate elementele unei priviri sintetice și de a evidenția conținutul acestor gramatici. În acest fel, încercăm să oferim informații valoroase despre aceste lucrări, privite sub aspectul conceperii, al metodei și al rezultatelor finale. Articolul nostru este orientat spre modul în care este organizat materialul gramatical. De asemenea, atenția ne este atrasă de ilustrarea aspectelor particulare, a faptelor și a ideilor noi aduse în epocă de fiecare gramatician.

Cuvinte cheie: gramatică, istoria limbii române, latinism

IL CONGIUNTIVO ITALIANO E I SUOI CORRISPONDENTI ROMENI NELLE PROPOSIZIONI SUBORDINATE RELATIVE

Elena PÎRVU

REZUMAT

Acest articol prezintă, pe scurt, folosirea modului conjunctiv în limba italiană, în propozițiile subordonate relative, și modalitățile de traducere a acestuia în limba română. În propozițiile subordonate relative, modul conjunctiv din limba italiană poate fi redat în limba română prin intermediul modurilor indicativ, conjunctiv sau condițional.

Cuvinte cheie: conjunctiv, propoziții subordonate relative, corespondență

COMPUSE CU *EURO*- ÎN LIMBA ROMÂNĂ ACTUALĂ

Silvia PITIRICIU

REZUMAT

Compunerea a devenit un procedeu productiv în limba română în ultimele două decenii, urmare a schimbărilor sociale, politice și economice din țara noastră. Integrarea României în Uniunea Europeană este un moment istoric cu efecte vizibile la nivelul lexicului, cu precădere în domeniul formării cuvintelor.

Euro- este o trunchiere care, prin comportamentul morfosintactic, poate fi așezată pe același plan cu prefixoidele. Compusele cu *euro-* au o structură variată prin combinațiile cu prefixoid și sufixoid, prefixoid și cuvânt, prefixoid și siglă etc. Câmpul lor semantic include apartenența la zona geografică, referiri la realitățile economice și sociopolitice proprii Europei.

Numărul compuselor cu *euro-* este în continuă creștere, ceea ce demonstrează că prefixoidul este productiv.

Cuvinte cheie: *euro-*, compuse, prefixoid

EXPRIMAREA POTENȚIALULUI ȘI A IREALULUI ÎN LIMBA ROMÂNĂ VECHIE, MODERNĂ ȘI CONTEMPORANĂ (SUBORDONATELE COMPLETIVE ȘI ATRIBUTIVE)

Mihaela POPESCU

REZUMAT

Acest articol propune o scurtă privire asupra unor structuri explicite de actualizare a *potențialului* și a *irealului* în limba română. Pe de o parte, se observă faptul că modul conjunctiv își păstrează încă din perioada românei vechi valorile modale proprii în structurile explicite, dar, pe de altă parte, se observă polimorfismul de care dispune la acest nivel (sintactic) locutorul român pentru a articula dihotomia *realis - irrealis*.

Cuvinte cheie: conjunctiv, potențial, ireal

TERMENI LINGVISTICI PENTRU UNELE SERVICII, UNITĂȚI, GRADE ȘI DISTINCȚII

MILITARE ROMANE

Mădălina STRECHIE

REZUMAT

Armata romană a fost o instituție importantă a statului roman. Ea era structurată în servicii, unități, grade, cu o strictă ierarhie și oferea și decorații. Inventarul lingvistic latin pentru serviciul militar este unul foarte bogat, dintre aceștia unii termeni menționează servicii precum: *ordo equester*, *exercitus*, *castrum*, *militiae equestres*; alți termeni menționează unități precum *legio*, *cohors*, *ala*, *manipulus*; unii termeni menționează grade precum *tribunus*, *praefectus*, *centurio*, *imperator*, iar alți termeni desemnează distincții sau decorații militare precum: *corona*, *donativa*.

Armata romană a fost una profesionistă și în același timp ea a fost profund implicată în viața socio-politică a Romei; așa se explică și multitudinea termenilor militari existenți în limba latină.

Cuvinte cheie: Roma, armată, organizare

PARTICULARITĂȚI FONETICE ÎN *CRONOGRAFUL* LUI MIHAIL MOXA

Irina TIȚA

REZUMAT

Acest articol prezintă o serie de caracteristici lingvistice fonetice ale limbii române așa cum există în manuscrisul lui Mihail Moxa intitulat *Cronograf*, scris în anul 1620, la mănăstirea Bistrița din Oltenia. Pe lângă trăsăturile fonetice caracteristice zonei de origine a autorului, mai sunt înregistrate și unele forme dialectale integrate în variantele de nord ale limbii române literare vechi, preluate prin dialectele din nord-vestul Olteniei.

Cuvinte cheie: *Cronograf*, Mihail Moxa, fonetică

IL DISCORSO INDIRETTO LIBERO DA CHARLES BALLY A GIULIO HERCZEG

Alina BACI-POP
Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca

REZUMAT

Înainte de a discuta despre stilul indirect liber este imperios necesar să trecem în revistă lista celor care au descoperit această metodă și au scris despre ea. Vom încerca să evidentiem importanța folosirii acestui procedeu în literatură pentru că grație acestui stil vom reuși să pătrundem în locurile cele mai ascunse ale minții personajelor. Așa cum precizează și mulți dintre cercetătorii analizați (de la Charles Bally la Giulio Herczeg, care este vehement contrazis de Pier Paolo Pisolini) este dificil să facem o delimitare exactă între perspectiva subiectivă a personajelor și cea obiectivă a naratorului.

Cuvinte cheie: caracter, scriitor-narator, subiectiv-obiectiv

LA COMPETENCE LANGAGIERE ECRITE ET LE CONCEPT DE « PROJET » DANS LES NOUVEAUX MANUELS DE FRANÇAIS DU CYCLE MOYEN

Nabila BENHOUBOU,
Ecole Normale Supérieure Bouzaréa-Alger, Algérie

REZUMAT

Acest articol analizează două proiecte ale noilor manuale de limba franceză pentru elevii de gimnaziu, elaborate după 2000, în cadrul reformei educaționale. Manualele alese pentru analiză au fost cele pentru primul și ultimul an din învățământul secundar. Am analizat proiectul fiecăruia dintre manualele menționate mai sus pentru a vedea modul de organizare, conținutul, progresul și dezvoltarea competențelor lingvistice în scris. Această analiză a permis evidențierea unei anumite disfuncționalități în ceea ce privește modul de funcționare a discursului oficial.

Cuvinte cheie: progres, dezvoltare, competență lingvistică în scris

APELATIVE PRIVITOARE LA CORPUL UMAN ÎN TERMINOLOGIA GEOGRAFICĂ ROMÂNEASCĂ

Iustina BURCI

REZUMAT

În articolul de față se arată că în terminologia geografică românească au pătruns numeroase cuvinte care aparțin altor domenii. Printre acestea se află apelativele care denumesc părți ale corpului uman. Includerea lor în structura lexicului cu care operează geografia este rezultatul unei fine observații și al unui proces îndelungat de abstractizare și generalizare în conștiința populară, unde se reflectă cu plasticitate și precizie varietatea și particularitățile mediului fizic înconjurător.

Cuvinte cheie: corpul uman, terminologie geografică, metaforă

THE TEXTUAL METAFUNCTION OF THE MESSAGE: IDENTIFYING THEMES IN SPECIAL THEMATIC STRUCTURES

Mădălina CERBAN

REZUMAT

Acest articol analizează limbajul din punct de vedere al metafuncției textuale, încercând să analizeze modul în care vorbitorii își construiesc mesajul. Articolul nu se axează pe teme de bază, ci pe structurile tematice speciale. Articolul examinează modurile în care vorbitorul manipulează structura mesajului pentru a stabili tipurile de puncte de pornire. Construcțiile speciale pe care le analizăm în acest articol sunt: structurile echivalente tematice, teme predicative, comentariile tematizate, teme în propozițiile pasive, teme în structuri complexe, evidențiind modurile de identificare ale acestora.

Cuvinte cheie: metafuncție, tematizare, structură tematică

ZU DEN FUNKTIONEN VON *HABEN* IM DEUTSCHEN

Bogdana CÎRTILĂ

REZUMAT

Articolul de față își propune o descriere detaliată a funcțiilor lexicale ale verbului *haben* din limba germană contemporană. Analiza semantică a demonstrat că *haben* poate coda, în ciuda unor restricții de natură semantico-pragmatică, o multitudine de relații posesive, în primul rând alienabile, dar și unele inalienabile, precum și alte tipuri de raporturi, ca existența sau locația. Astfel, verbul *haben* stabilește, de fapt, o relație între doi participanți la discurs. Structurile propoziționale pseudo-tranzitive în care el apare îndeplinesc o importantă funcție pragmatică: aceea de a coda participantul cu cel mai înalt rang discursiv, adică entitatea umană, în funcția sintactică privilegiată de subiect și în poziția topicală în propoziție.

Cuvinte cheie: *haben*, posesie predicativă, structură pseudo-tranzitivă

L'ITALIANO E I DIALETTI: ALCUNE INTERFERENZE LINGUISTICHE

Roxana DIACONESCU
Universitatea „Tibiscus”, Timișoara

REZUMAT

Numeroși lingviști se tem că dialectele vor continua să fie italianizate până la dispariție, dar nu înainte de a lăsa o profundă influență asupra limbii italiene, la toate nivelurile. Majoritatea italienilor admite că se vorbește puțin în dialect și că mulți nu îl cunosc așa de bine ca părinții și bunicii lor, dar își exprimă regretul pentru dispariția lentă a unei părți din identitatea lor.

Cuvinte cheie: limba italiană, dialect, situație lingvistică

DERIVATE SUBSTANTIVALE LATINEȘTI.

NOMINA AGENTIS

Dana DINU

REZUMAT

În latină există trei sufixe folosite pentru a crea derivate nominale drept *nomina agentis*, nume de agent. Studiile mai vechi le includ în categoria *nomina personalia*. În general, aceste derivate nominale indică meșteșugari și lucrători ori, în sens mai larg, pe cineva care exercită o anumită meserie. Cele trei posibilități sunt create de sufixele: *-tor / -sor, -trix; -arius, -aria* și *-ō, -ōnis* adăugate la teme nominale, substantivale sau adjectivale, sau verbale, cazul celor mai multe derivate în *-tor*. Derivarea în *-tor* și *-arius* este foarte abundentă, dar nu în mod egal în toată latinitatea, în timp ce derivările în *-ō, -ōnis* sunt mai puțin frecvente și pot avea o conotație negativă sau depreciativă. Formații în *-arius* și *-ō, -ōnis* aparțin vocabularului tehnic și popular, *sermo plebeius*, în timp ce cele în *-tor* au creat numeroși termeni în limbajul cult. Toate cele trei tipuri de derivare au supraviețuit în limbile romanice, păstrând aceeași proporție și aceeași distribuție stilistică pe care au avut-o în latină.

Cuvinte cheie: *nomen agentis*, derivat, semnificat

REFLEXIONS SUR LE RAPPORT ENTRE LANGUE(S) ET IDENTITE(S) DANS LA LITTERATURE MAGHREBINE FEMININE DE LANGUE FRANÇAISE: LE CAS D'ASSIA DJEBAR ET DE LEÏLA SEBBAR

Roswitha GEYSS
Université de Vienne, Austria

REZUMAT

Assia Djebbar și Leila Sebbar reînscriu sunetele “altor” limbi (tamazight / berberă, araba vorbită, araba clasică), care sunt vorbite în Algeria, în limba lor franceză. “Celelalte” limbi sunt “limbile fantomă”, care “bântuie” scriitorii, pe care nu le vorbesc toți, dar care le apreciază sunetele și imaginile. Deci, Assia Djebbar nu vorbește berbera și Leila Sebbar nu vorbește araba. Efectele ritmice, imitarea ritmurilor arabe, sunt realizate prin “spargerea” sintaxei franceze, prin utilizarea frecventă a imaginilor arabe, precum și prin utilizarea neîncetată a aliterației și

asonanței. Franceză lor este un “limbaj rupt” (“*langue brisée*”), un termen inventat de Régine Robin (2003) care a examinat multilingvismul scriitorilor evrei. Pentru Assia Djebar, Tamazight (berbera) este limba maternă moartă, pentru că mama ei nu a fost în măsură, după divorțul părinților ei, și după moartea subită a surorii ei dragi Chérifa, de a mai vorbi această limbă. Tamazight o “bântuie” pe Assia Djebar care nu vorbește această limbă, dar care îi apreciază sunetele, muzica, forța, și mai ales în lucrarea sa *Vaste est la prison*, ea încearcă să le înțeleagă pe mama și pe bunica ei, dar încearcă și să înțeleagă istoria berberă a țării sale. Pentru Assia Djebar, araba clasică este limba lui Noubas, muzica andaluză, poezii arabi și în lucrarea ei *Loin de Médine* (1991) ea arată că femeile au jucat un rol important în istoria islamică. Pentru Leïla Sebbar, limba arabă este o frumoasă “limbă fantomă” (și este important să spunem că ea refuză să învețe această limbă pentru că are nevoie de ei “forța ei sfântă” (L. Sebbar), altfel scrisul nu ar mai fi posibil), dar este, de asemenea, un limbaj brutal. Limba arabică vorbită este limba maternă a mamei Assiei Djebar, în timp ce franceza este limba școlii franceze și a tatălui ei, profesor de franceză, care a i-a permis să meargă la școală și să studieze la Universitatea din Alger. Dar este, de asemenea, limba strămoșilor coloniali, care, de 132 ani, au oprimat poporul algerian. Limba franceză este singura limbă pe care Leïla Sebbar o vorbește, aceasta este limba ei maternă, dar cu toate că ea scrie în limba franceză, ea spune că scrie o “arabo-franceză”, o franceză “ruptă”. Ea regretă faptul că tatăl ei, care i-a dat limba franceză și literatura de specialitate, nu i-a dat, de asemenea, și limba arabă, pentru că a vrut să protejeze copiii împotriva războiului și a morții.

Cuvinte cheie: literatura Magrebin în limba franceză; plurilingvismul literar, “limba fantomă”

ADVERBUL ÎN GN

Alina GIOROCEANU

REZUMAT

În grupul nominal, adverbul are rol de modificador. Modul în care adverbul este atașat centrului nominal comportă, în fapt, două situații: 1. adverbul este complementul unei prepoziții (*până, spre, pentru*); 2. adverbul este constituent al grupului nominal, cu rol de modificador, când este direct atașat sau prin intermediul prepoziției *de*.

Cuvinte cheie: grup nominal, adjunct, adverb

ATTITUDE AND APTITUDE IMPLICATIONS IN SECOND LANGUAGE ACQUISITION AND LEARNING

Andreea ILIESCU

REZUMAT

Tema procesului de învățare a unei limbi străine continuă să fie un subiect predilect pentru specialiști și nu doar pentru ei. Dobândirea competențelor lingvistice, în cazul unei limbi străine, presupune o multitudine de etape și analize, de factori cheie și strategii, precum și o corectă evaluare a potențialului cognitiv. O condiție sine qua non a reușitei acestui tip de inițiativă este reprezentată de definiția motivațională. Factorii aptitudinali și atitudinali creează premisele succesului sau ale eșecului lingvistic. Asimilarea cunoștințelor teoretice trebuie să fie dublată de partea practică a studiului unei limbi străine.

Cuvinte cheie: aptitudini, strategii de învățare, monitorizare

SEMANTISMUL UNUI NUME DE CULOARE: *GALBEN*

Cristina RADU-GOLEA

REZUMAT

În latină, pentru a denumi culoarea galbenă existau numeroși termeni. Româna l-a păstrat pe *galben*, provenit din latinescul *GALBĪNUS*, un derivat de la *GALBUS*. De asemenea, *galben* este un termen polisemantic, iar categoria numelor de nuanțe, formate cu sufixe de la numele de materii, materiale sau plante (*auriu*, *nisipiu*, *piersiciu*), este foarte bine reprezentată.

Cuvinte cheie: semanticism, nume de culoare, *galben*

LIMBAJUL AUDIOVIZUAL, ÎNTRE LIBERTATE ȘI CALITATE

REZUMAT

Libertatea de exprimare, o condiție a comunicării verbale și non-verbale în spațiul public democratic, a degenerat uneori în libertinism verbal. Programele de radio și de televiziune din ultimul deceniu au fost analizate de către specialiști în domeniile lingvisticii și comunicării, rezultatele cercetărilor acestora fiind publicate. Scopul declarat al acestei abordări a constat în evidențierea abaterilor de la utilizarea corectă a limbii române de către jurnaliști. Înțelegerea mesajului de radio și de televiziune este un proces complex care depinde de competențele emițătorului și ale publicului-țintă.

Concesiile făcute cu privire la "libera exprimare" la microfon au avut ca o consecință imediată renunțarea la rolul cultural și educativ al presei audiovizuale private din România.

Cuvinte cheie: limbaj audiovizual, competență lingvistică, cercetare științifică

LE MOT *COQ* ET SON CHAMP SEMANTIQUE

Adela-Marinela STANCU

REZUMAT

Este binecunoscut faptul că *cocoșul* este unul dintre simbolurile Franței. În limba latină cele două noțiuni, *cocoș (coq)* și *gaulois (gal)*, erau exprimate printr-un singur cuvânt, *gallus*. În acest articol am arătat în ce măsură cuvântul *coq* s-a impus în limba comună (expresii, locuțiuni, cuvinte derivate), dar și în onomastică.

Cuvinte cheie: continut semantic, fraza, antroponim

***CRONOGRAFUL LUI MIHAIL MOXA.*
PARTICULARITĂȚI LINGVISTICE ALE
COMPARTIMENTULUI MORFOLOGIC**

Irina TIȚA

REZUMAT

Trăsăturile lingvistice ale compartimentului morfologic din *Cronograful* lui Mihail Moxa (1620) se caracterizează prin existența unor fenomene specifice zonei de proveniență a călugărului oltean, existând însă o serie de trăsături ce pot fi explicate prin variantele nordice ale vechii române literare, preluate prin intermediul ariei de tranziție a Olteniei nord-vestice. Aparținând literaturii istorice, manuscrisul este alcătuit într-o epocă dominată de apariția textelor religioase și, spre deosebire de acestea, scrierea lui Moxa este deschisă la inovațiile petrecute în graiuri.

Cuvinte cheie: *Cronograf*, Mihail Moxa, morfologie

ONOMASTICA ROMÂNEASCĂ ÎNTRE CONTINUITATE ȘI ÎNNOIRE

Ion TOMA

REZUMAT

Maltratarea onomasticii române în ultimele decenii de către unii cercetători tineri constituie o oportunitate pentru autor de a revizui activitatea cercetătorilor, a proiectelor colective și individuale, diversele și incisivele teme, conceptele tradiționale sau moderne și metodele care pot reprezenta un punct de plecare adecvat pentru cei care doresc să continue și să inoveze acest domeniu.

Cuvinte cheie: onomastică, toponimie, sensul substantivelor proprii